

HARKÁNAK – HARKÁRÓL – HARKÁÉRT

A HARKAI KÉPVISELŐ TESTÜLET TÁJÉKOZTATÓ LAPJA

HARKAI HÍRMONDÓ**Tartalom:**

Rombai László: Önkormányzati hírek
Keller Imréné: A véradók köszöntése
 Disznótor – téli emlék vers
Haris Vincéné: Fejezetek Harka krónikájából 6. rész
Szabó Károly: Hajrá Harka!
 - az 55 éves egyesület története - 8. rész:
 Két hordó sör, avagy egy kapus dilemmája

Dr. Hargitai László: Soproni-hegység Natúrpark
Vanyek Sándor: Harka község Önkéntes Tűzoltó Egyesületének
 (ÖTE) közgyűlése
Szabó Károly: Híres emberek Harkán
Haris Vincéné: Nyugdíjasok Klubja prograkjai
 Harkai programok március – április hónapban
 Felhívás (ismétlés) az SZJA 1 % felajánlására

*Rombai László polgármester:***ÖNKORMÁNYZATI HÍREK**

Önkormányzatunk képviselő – testülete az elmúlt két hónapban, 2004. január 26-án és február 23-án tartott nyilvános, illetve személyességi jogokat érintő kérdésekben (melyek minden esetben segélyek elbírálásai voltak) zárt ülést. Az üléseken a következő napirendi pontokkal foglalkozott.

Jóváhagyta a 2004. évi üléstervet, egyben meghatározta a fontosabb tárgyalási témákat.

Meghatározta a község közoktatási intézményrendszere működésének 2004 – 2009 évekre szóló minőségirányítási programját. Az alaptevékenységet nem érintően **módosította** az Általános Iskola és a Napköziotthonos Óvoda Alapító Okiratát. **Meghatározta** a köztisztviselők teljesítménykövetelményeinek alapját képező célokat. **Tájékoztató** hangzott el, a jegyző teljesítményértékeléséről.

A köztisztviselők jogállásáról szóló XXIII. Törvény alapján 2002. évtől a köztisztviselők munkateljesítményét írásban is értékelni kell. A köztisztviselők (jegyző és a többi köztisztviselő) végzett munkájának értékelése és kiemelt célok (feladatok) meghatározása a munkáltatói jogkörüket gyakorló képviselő – testület feladata. A célok meghatározása és a teljesítményértékelés jogszabályban megfogalmazott célja, hogy a köztisztviselőt teljesítménye alapján anyagilag el lehessen ismerni, illetve el lehessen marasztalni.

A képviselő – testület **felülvizsgálta** és **véglegesítette** a közoktatási intézmények intézkedési tervét. Rombai László polgármester költségeinek térítésére általánódjat **határozott meg**. Ezentúl kormányrendelet szerint 5 Ft/m³ + ÁFA vízterhelési díjat kell fizetni az ivóvízfogyasztóknak, mely összeget 2004-ben a vízmű nem hárítja át a lakosságra. A díj megállapításáról, áthárításáról és visszaigényléséről hozott határozatot a képviselő – testület. Rombai László polgármester, egy Eu pályázati forrásból megvalósítandó nyugdíjasház megépítésére vonatkozó vállalkozói kérelemről **tájékoztatta** a képviselő – testületet. A Kulturális Bizottság javaslatot terjesztett elő az Önkormányzat 2004. évi kulturális programjára. *(A programokat lapunkban mindenkor időben közölni fogjuk.)* A képviselő – testület **rendeletet alkotott** a 2004. évi költségvetési gazdálkodásról. **Felülvizsgálta és hatályon kívül helyezte** azokat a rendeleteit, melyek aktualitásukat veszítették, s azokat irattárba helyezte. **Határozatot hozott** a Sopron-hegység Natúrpark létesítésében való közreműködésről. *(A natúrparkokról rövid cikkünkben tájékoztatást adunk).*

Nyilvános ülésen tárgyalta a testület azt a 71 harkai lakos aláírásával ellátott beadványt, melyben a község rendezési tervének megvalósításával kapcsolatos egyes részleteket kifogásolták. Az ügyben rövid időn belül szakemberek bevonásával, mindenki számára megnyugtató megoldás kidolgozását, valamint a sok fórumon megvitatott és jóváhagyott rendezési tervben foglaltakról a lakosság ismételt tájékoztatását határozta el a testület, melynek irányításával a polgármestert bizta meg. A nyilvános ülést követően zárt ülésen segélykérelemről **döntött**. **Megtárgyalta** Dr. Kárpáti György családorvos beadványát, melyben bejelentette, hogy saját erőből befejezte rendelőjének és fiókgyógyszertárának építését, és rövidesen szeretné ott folytatni a betegrendelést. Egyben kérte az önkormányzat anyagi hozzájárulását a rendelő új berendezéseinek és új eszközeinek megvásárlásához. Az ügyben érdemi döntés nem született.

Felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy az önkormányzat rendeletei és határozatai, hivatalos munkaidőben a polgármesteri hivatalban megtekinthetők.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

A mezőgazdaságnak aranyat, a gyermekeinknek örömet jelent, de nekünk gyalogos, vagy járművel közlekedőknek sok bosszúságot okoz az ebben az évben a leesett sok - sok hó. Sajnos szabályozni nem tudjuk, hogy hova hulljon, így bizony előfordul, hogy járdáinkat, útjainkat olyan mértékben borítja be, hogy először lapáttal kell magunk előtt törni benne. Reggelente azért többször ért bennünket meglepetés, és nem az anygalkák, hanem Hargitai Attila, Keller Zoltán, Varga Sándor kelt fel nálunk korábban és munkagépével takarította az utakat. Köszönet érte, hogy lehetővé tették a zavartalan közlekedésünket és bizonyára néhány kéz, vagy lábtöréstől mentettek meg munkájukkal.

Keller Imréné: **A véradók köszöntése**

A véradás Harkán az 1970-es években, az akkori Termelő Szövetkezet és a bútorgyár részlegével közösen kezdődött. Akkor Ágfalvára busszal vitték át a véradókat. 1983-ban már annyian jelentkeztek véradásra, hogy helyben bonyolítottuk a véradást, és azóta az Országos Vérellátó Szolgálat Soproni Területi Vérellátója minden alkalommal kijön Harkára. Eleinte évente egy alkalommal júliusban, két éve azonban már évente kétszer, februárban és júliusban adnak vért a harkaiak. Községünk véradói nagyon szép eredményekkel dicsekedhetnek. Az egyéni kitüntetések mellett már a község is részesült elismerésben. Nemrég tartottunk Harkán egy szép ünnepséget, amelyen részt vett a Soproni Vérellátó Állomás főorvos asszony is dr. Petro Olívia, aki megható gondolatokkal méltatta az önkéntes véradók áldozatvállalását, és semmihez nem hasonlítható, önzetlen emberbaráti segítségüket azokon a rászorulókon, akiknek a nevét sem ismerik, de valamennyien tudják, hogy vérükkel azok életét menthetik meg. A kitüntetettek köszöntésekor kiemelte, hogy Harkáról az összlakosság-hoz viszonyítva, az átlagnál nagyobb arányban vesznek részt ebben a nemes cselekedetben, s ezért az országos hálózat nevében, külön elismerését fejezi ki községünknek. Összesen 42 -en kaptak kitüntetést ez alkalommal, többszörös véradásért.

50 - szoros véradó: Kiss Ferenc

40 - szoros véradó: Oltván Mihály és Strobel Ödön

30 - szoros véradó: Czipeitits Sándor; Iglói Imre; Szücs Csaba; Vanyek Péter

20 - szoros véradó: Horváth Lajos; Neumann Kálmán; Németh István; Szücs János; Takács László; Takács József; Takács Lajos; Zsirai Miklós; Töreki István

10 - szoros véradó: Bándli Zoltán; Berki László; Dezamits Ottó; Horváth Balázs; Horváth Gyula; Horváth József; Horváth Ottóné; Istella Károly; Kiss István; Kiss László; Kovács Lászlóné; Menyhart Zoltán; Mészáros Ferenc; Miletics János; Mohai Lászlóné; Molnár Jenő; Spaller László; Szajkovicz Sándorné; Szalai István; Szalontainé L. Erika; Tóthné Matyi Jolán; ifj. Töreki István; Vajdulák Katalin; Vanyek János; Vanyek Róbert

Mindannyiunk nevében köszönetemet fejezem ki a régi és a mostani véradóknak, hogy a nemes célt szívükkel teljesítik. A véradók körébe várunk minden harkait, közülük is elsősorban a fiatalok jelentkezését. Végül szeretnék külön köszönetet mondani azoknak, akik készenlében adják a vért, akik soron kívül hívhatók, ha hirtelen szükség van a vérükre. Ők név szerint: Bándli Lászlóné, Player Györgyné, Takács Ervin, Nagy Lajos.

Szabó Károly: **Disznótor**

- téli emlék -

Halványan pislog a Göncölszékér rúdja,
mikor a gazda már bőrcsizmáját húzza.
Karcáján igazít amíg ül az ágyon,
„Kelj asszony te is, mert nem lesz dínom-dánom!”
Alig aludt éjjel, nézte csak az időt,
de hát mindig így van disznóölés előtt.

Kimegy az udvarra, elsepri a havat,
hűséges kutyája lába elé szalad.
Leltárt készít gyorsan, rendben van itt minden,
kés, fogó, szalma is, csak segítség nincsen.
S megjön Pista sógor, ő lesz ma a hentes,
hirtelen haragú, de amúgy meg rendes.

Érkezik Józsi is a Laci komával,
ők aztán ketten majd elbánnak a májjal.
„Isten hozott!” – köszön, s kezet nyújt a gazda –
„Mindjárt kiviláglik, s kezdődhet a hajsza!”
És amíg várnak, az idő sem megy kárba,

erősítőt tölt a pálinkás pohárba.

Néhány másodperc csak, laza csuklómozgás,
de e nélkül nincsen komoly disznóvágás.
Felhorkan a disznó, fogó csattan lábán,
ketten fülét tépik, s kés akad a torkán.
„Edényt ide gyorsan, szükség van a vérre,
finom hurka lesz majd belőle estére.”

Dicséri is magát Pista sógor: „No és
láttad kedves bátyám, ez volt ám a bökés!”
„Kezes jószág volt ez” – sajnálja a gazda,
kicsi korában még üvegből szoptatta.
Lángol már a szalma, gyerekek szaladnak,
s a nagy máglya mellé kis tüzeket raknak.

Megjön az asszony nép, lesz munkájuk elég,
sütni, mosni, főzni s pucolni a belét.
„Rakja aptyuk, rakja, hadd égjen a kotla!” -
kiált a gazdasszony, hogy magát mutassa.
Másodszor hamvad el a disznón a szalma,
s megpucolva kerül a bontóasztalra.

„Na most már nem fut el!” – élcelődik Józsi,
„elég volt egyszer is ezzel megbirkózni.”
Átveszi a munkát kések garmadája,
kisfejsze csap le ott, hol a kés nem vágja.
Többször is megállnak egy-egy pohár borra,
nem kell itt sietni, minden meglesz sorra.
Nem tanult itt senki hentes iskolába,
úgy szállt a mesterség apáról fiára.
El is készül minden, ahogy megtanulták,
disznósajt, kolbász is, meg a finom hurkák.
„Kész a máj, meleg még!” – kiált a gazdasszony,
„aki bürkét rágott, májat is fogyasszon!”

Dagasztják a kolbászt, mint pék a kenyeret,
ízlelik, majd sózzák, kóstolják eleget.
Felforrt az abált lé, az a főtt hús ára,
körbe is állják azt, ez a tor csodája.
Átugrott a szomszéd, csak egy pillanatra,
kínáljak is rögtön, de ő jól van lakva.

Kéreti még magát, nem azért jött át ma,
tíz perc még, s csupa zsír szeme, füle, szája.
„Kisüssem a zsírját? Hogy gondolja apám?
Vagy holnap is jó lesz? Netán holnapután?”
„Süssd ki ha akarod, akármikor lányom,
de mai nap még friss töpörtyűre vágyom.”
Folyt. köv...

Haris Vincéné:

FEJEZETEK HARKA KRÓNIKÁJÁBÓL

6. rész

Az 1848 – 49 -es forradalom és szabadságharc idején a németanyelvű Harka lakói – ugyanúgy, mint a soproni és környéki németnyelvű falvak lakossága – a magyarokkal együtt harcolt a szabadságért az osztrákok ellen. Apák fiaikkal, fivérek barátok együtt megmozdultak Kossuth hívó szavára. Idős őslakos harkaiak gyakran mesélték a történeteket a szabadságharcról: „A nagyapám meg a fivére együtt ment Kossuthékkal és vitték a kaszákat, meg a vasvillákat és harcoltak a magyar szabadságért”.

Az 1848-as törvény eltörölte az országban a jobbágyságot. Így Harka is elszakadt "földesurától", Sopron Szabad Királyi Várostól. A harkai parasztok megkapták azt a földet, amelyet eddig műveltek, azaz ugyanannyit. A falu határában voltak u.n. „polgárföldek” is, amelyek soproni polgárok tulajdonában voltak. Ezen kívül a város tulajdonában maradt 241,6 hold szántó, 65,99 hold rét és 122 hold erdő. Ez utóbbiakat, és a polgári földek nagy részét a harkaiak később megvásárolhatták. A város ezen kívül 517,74 hold erdőt is adott Harkának, az u.n. Eselgsteckent (az Istenszéke oldalán lévő erdőrészt), az Aszatszántó melletti erdőcsúcsot, a Kerekerdőt, a Házhegy –, a Naphegy – és a Garaserdőt. Az erdő a parasztok közös erdőbirtoka lett. Harkán az 1946. évi kitelepítésig két vendéglő volt. Az u.n. felső vendéglő a mai óvoda épülete (1931 – ben építették újjá) helyén több száz éven át állt már vendéglő a falu szélén. (A falu legszélső háza akkor a mai Harka múzeum, Nyéki u. 4.) a Pozsony – Trieszt országos főút mentéén. A város mindig bérbé adta, leggyakrabban harkaiaknak. A legrégebbi névszerint ismert kocsmáros neve 1684 –ből maradt ránk.

1871 – ben a várostól Harka község megvásárolta ezt a vendéglőt. Közben az 1862 – es év is kiemelkedő év volt Harka életében. Október 12 – én iktatták be a mindössze 24 éves nagyon tehetséges Petz Ernő evangélikus lelkészt (a soproni híres Petz Lipót evangélikus lelkész és tudós műfordító fiát, a pozsonyi püspök vejét). Tapasztalva a harkaiak kitűnő hangját, hallását, zenei tehetségét, még ugyanebben az évben megalapította a Concordia Dalárdát, az Olvasókört és saját vagyonából a könyvtárat. Ezek az egyetek a falu kulturális életében, egyáltalán a lakosság életében meghatározóak voltak még később 100 év múlva Németországban szétszóródva is. *Működésükről későbbi számunkban bővebben is beszámolunk.* Petz Ernő mindössze 4 évig élhetett Harkán. Az óta a temetőnkben, egy nagy, zömök, kissé megdőlt sírkő alatt pihen. Nagyszerű egyéniségére és alkotó tevékenységére mi, maiak is hálával gondolunk.

Szabó Károly: **HAJRÁ HARKA!**
 – a Harkai SE 55 éves története –
 7. rész: *Két hordó sör, avagy egy kapus dilemmája*

A Sopron Városi és Járási Labdarúgó Szövetség északi csoportjában 1967-ben Magyarfalva együttese a tabella 3. helyét szerezte meg. Ennek a bajnokságnak 3 nagy esélyese volt, Brennerbányára, Magyarfalva és a Soproni Kinizsi (sörgyár) csapata. Brennerbányán a festői környezetben lévő sportpályán az ún. brennerbergi katlanban szikrázó mérkőzéssel 2:1 arányú vereséget szenvedett Bán József csapata. Ezzel az eredménnyel nyílttá vált a bajnokság hajrája, az emberek, a szurkolók számolgattak, de papírforma szerint a legnagyobb esélye a magyarfalvai gárdának volt. A nagy vetélytárs a sörgyár csapata ellen már csak a győzelem volt az elfogadható eredmény ha ott akar lenni a tabella legelőkelőbb helyén. A mérkőzést megelőző napokban már erős bundaszag terjengett a magyarfalvi sportpálya környékén. Egyesek tudni vélték, hogy ezt a meccset már eladták – állítólag - 2 hordó sörért, mások szerint a játékvezetőt fizették le, de a nagy többség nevésségesnek tartotta ezt a bunda-ügyet, hiszen miért, és kinek állna érdekében ebben az alacsonyabb osztályban bundázni? Természetesen a játékosoknak is tudomására jutottak ezek a hamis vagy valós információk, de velük hivatalosan nem közöltek semmit, így hát nem is hittek a bunda meséjében. A csapat egyik gólerős csatára, Németh István kijelentette: „*Engem nem érdekel ki mit mond, ha én pályára lépek, akkor a végsőig harcolok.*” Hasonló volt balszélső társának, Szabó Józsefnek is a véleménye: „*Ahogy idáig tettük, ma is győzni megyünk a pályára, nem fekszünk le senkinek.*” Ez volt az általános vélemény a magyarfalvi tizenegy háza táján. Egészen a mérkőzés elejéig.

Talán 10 perc sem telt el, hogy a játékvezető sípszava jelezte a Magyarfalva – Soproni Kinizsi rangadó mérkőzésének kezdetét, amikor Bán József edző odasétált a hazai kapu mögé, szájában egy félig elégett füstölő cigarettával (talán ezzel is idegességét próbálta leplezni). A cigarettacsikket ki sem véve szájából a következőket mondta kapusának: „*Ernő, ezt a meccset el kell vesztenünk! Nem baj, ha gólokat rúgunk, de eggyel többet kell kapnunk, ezt egyedül csak te tudod megoldani...ez életbevágóan fontos!*” A kapus nem szólt semmit. Talán tíz perc is eltelt, mire megértette az egyszerű valóságot, engedni kell az ellenfélnek, hogy gólt tudjon rúgni. Eddig azért állt a gólvonal előtt, hogy minél kevesebbszer jusson át rajta a labda; hányszor megszidta az edző vagy játékostársai, ha potyagólt kapott. És most? Az ellenkezőjét kell cselekednie, gólt kapni. Ezek a gondolatok villámként cikáztak át agyában, s csak akkor csitult le ez a belső vad vihar, amikor az ellenfél közeledett a labdával kapuja felé. Most mi lesz? Egy hajszálpontos kiugratás után a soproniak csatára olyan erővel és centiméternyi pontossággal a kapufa mellett a hálóba a labdát, hogy a kapus megnyugodva könnyelhetett el, ha egy méterrel hosszabb kezekkel is áldotta a volna meg a Mindenható, ezt a lövést akkor sem foghatta volna. Amíg társai felkészültek az újrakezdéshez, úgy érezte most megnyugodott. A „bekapott” gólt nagyon sajnálta, de mégis nyugtatón hatott rá. Ha ez marad a végeredmény, – fejtegette tovább gondolatait – a pályát vesztesen elhagyni borzasztó rossz érzés, de ezzel két probléma is megoldódik, az edző akarata is teljesül, s még a labdának sem kellett mellényülni. Tervezetését a sors, a józan valóság azonban keresztülhúzta, amint megpillantotta a túlsó kapu előtt ölelkező társait, amint meghallotta a lelkes szurkolótábor gólöröm-kiáltásait. 1:1. Magyarfalva kiegyenlített. Ez volt az első alkalom pályafutásában, hogy nem ujjongott, s nem ölelte össze társait a gól után, csak az öröm egy könnyű szellője suhant át rajta. Ez a gól szinte fáj, érezte a fájdalmat a kezében, érezte a lábában, de legjobban a szíve körül. Mi lesz most? Ha előbb szóltak volna neki, ehhez napok kellene még felkészül, míg dönteni tud az ember, vagy akár nemet mondani. Mérlegelésre már nincs idő. Újra jön a sors, a kegyetlen sors, az ellenfél csatárának képében. A kapus szeme sarkában

látja még az edzőjét, aki a fehér alapvonalon kívül idegesen eregeti az ég felé hatalmas füstfelhőit, s látja az ellenfél játékosát, aki egyre közelebb kerül a rábízott birtokhoz, a több mint 7 méter hosszú kapu előterébe. Az edzőjét szinte apjaként tisztelte, feltétel nélkül mindig hallgatott rá. Így történt ez most is. Akik szemtanúja voltak ennek a mérkőzésnek, láthatták, hogy a Soproni Kinizsi második, győztes góljánál a magyarfalvi kapus jobbra mozdul el, a csatár pedig annak rendje és módja szerint a bal sarokba lövi a labdát. Azt azonban senki nem vette észre – Bán József kivételével – hogy a rutinos hálóőr mozdult először el, s azután mozdult a soproni csatár lába. „*Azt hiszem, megfoghattam volna ezt a hálóba tartó labdát – mondja több mint 30 év után – habár úgy emlékszem, igencsak reszkettek a térdeim ezen a mérkőzésen.*” Magától adódik a kérdés vajon Bán József, az edző, aki mindig harcra, győzelemre serkentette fiait, milyen indok, milyen erő hatására adta meg magát, vajon ki vagy mi kényszerítette arra, hogy ezen az egyetlen mérkőzésen feladja elveit, s belenyugodjon az előre kitervelt vereségbe. Több, mint három évtizedig ezzel a témával senki nem foglalkozott. Maguk a játékosok sem tudtak meg többet, sőt jó néhányuk csak a múltat boncolgató írásom adatgyűjtésekor tudták meg a valóságot. Sokan emlékeznek úgy, hogy két hordó sörrel ajándékozták meg a magyarfalvi gárdát a sörgyáriak. A labdarúgók másik részében viszont ilyen emlékek nem maradtak meg, sőt egyenesen kizártnak tartják a két hordó sör legendáját. AZ akkori magyarfalvi sportvezetőség tagjai közül mára már csak Foki László az egyetlen tanú. A bundagyanús helyzetről ő is csak a mérkőzés után szerzett tudomást. Beszélgetésünk során kiderült, hogy ez „csak egy” politikai akció volt, a hatalom néhány helyi, soproni képviselője visszaélt helyzeti előnyével és a magyarfalviak edzőjét, aki melleleg a határőrség politikai tisztje volt, így tudta csak befolyásolni. „*A két hordó sörre nem nagyon emlékszem – válaszol kérdésemre Laci bácsi nevetve – de arra igen, hogy a mérkőzés után a csapat vezetőségével bármelyik soproni vendéglátó-helyiségbe tértünk be, a pincér a rendelés után nyomban közölte velünk: »Uraim a számlát a soproni sörgyár rendezi.«*” A magyarfalviak kapusa is csak most, e riport készítése közben szerzett tudomást arról, hogy kik készítették el a háttérben a bundameccs forgatókönyvét. Ha akkor tudta volna? Talán nem remegett volna meg a lába? Talán nem nyúl mellé a labdának? Talán...

1998 augusztusában a harkai sporttelepen emlékeztünk meg az egyesület fennállásának 50. évfordulójáról. Az ünnepségre Lugosi Zoltán, az egyesület elnökének jóvoltából a soproni sörgyár felajánlott két hordó sört, amit az öregfiúk labdarúgó-mérkőzés után annak rendje és módja szerint csapra is vertünk. A veterán futballisták közül szinte ott volt mindenki aki számított, s egy-két korszonyival került is mindnyájuknak, ha netán 30 évvel ezelőtt el is maradt volna. Igaz, volt ugyan egy régi játékos, aki munkahelyi elfoglaltsága miatt nem tudott részt venni a rendezvényen, így a jubileumi sörköstőlésből is kimaradt, Vas Ernő, a hatvanas évek magyarfalvi csapatának legendás kapusa.

Következő rész: Még mindig a hatvanas évek...

Sikeressé volt ez évben is az ÓVODABÁL

Köszönhető ez mindazoknak, akik az Óvodabál megszervezésében, lebonyolításában segítettek és bármilyen formában hozzájárultak a jó hangulathoz. Akár tombola tárgyaikkal, szerény anyagi támogatásukkal, vagy csupán részvételükkel.

KÖSZÖNJÜK!

Kalmárné Váraljai

Andrea

Dr.Hargitai László:

SOPRONI- HEGYSÉG NATÚRPARK

(tájékoztató egy új szerveződésről)

A Soproni-hegység Natúrpark megalakításának előkészítésére, a Soproni Erdőkért Környezetkultúra (SEK) Alapítvány kezdeményezésére 2004. 01. 21 – én tanácskozást hívtak össze, melyen Ágfalva – Harka – Sopron önkormányzatai kívül több cég és non-profit szervezet képviselője is részt vett.

A téma soron kívüli egyeztető tárgyalásának mindennek előtt az adott aktualitást, hogy a közelmúltban térségünket megkeresték osztrák szomszédaink, kérve belépésünket a Burgeladban tervezett Rosalia – Naturparkba. Erről magyarországi képviselőjünk adott tájékoztatót, aki már községünket is megkereste ez ügyben.

El kellett tehát dönteni, hogy társulunk-e a Rosalia – Naturparkhoz, vagy magunk alakítunk egyet a térségben, s azt követően együttműködünk az osztrákokkal.

Röviden megfogalmazva mit is értünk a natúrpark fogalmán?

A natúrparknak (természetvédelmi parknak) nem sok köze van a közismert települési parkokhoz, botanikus kertekhez, sokkal terjedelmesebbek azoknál. A nemzeti parktól is eltérő fogalom, hiszen onnan az ember szinte teljesen ki van zárva, ott a természetet magára kell hagyni. A natúrpark fogalma közel azonos az ökoturizmussal. Kultúrtáj, ember és táj együttese, amit folyamatosan ösztönözni, irányítani kell. Nagy hangsúlyt helyezve a helyi adottságokra, értékekre, termékekre.

A Dunántúlon már létezik több natúrpark. Hozzáink legközelebb a kőszegi központú Irottkő Natúrpark, alatta a Kerka-menti Natúrpark. A Sopron-hegység Natúrpark megalakulásával így a nyugati országrészen egymást érintő natúrparkok helyezkednek el.

A natúrparkok a folyamatos fejlődés modell körzeteivé akarnak válni. Ebben fontos szerepet kap minden tevékenység, többek között a mezőgazdaság is, mint a megművelt terület védelme, az ipar, a gyalogos, és a kerékpáros, turisztika, stb.

Az értékek megóvása és új értékek létrehozása érdekében a naturparkba az ember tudatosan beavatkozik a következő területeken:

- több száz éven át létrejött, megművelt területek, természeti értékek fenntartása,
- környezetbe illő üdülő, pihenő intézmények megteremtése,
- egy képzési kínálat felépítése, amely a természet felfogásának intenzív formáin keresztül, a természet és a kultúra közötti összefüggést tapasztalhatóvá teszi,
- a regionális értékalkotás növelése a mezőgazdaság (élelmiszer és nyersanyagtermelés, tájgondozás) vendéglátás, ipar-kultúra és természetvédelem együttműködésével,
- támogatja a helybeli mezőgazdasági hasznot, irányítja a turizmust, koordinálja a kulturális projekteket

A tervezett naturpark az Országhatár – Ágfalva – Harka – Sopron területét foglalná magába, az ott található erdőkkel, vizekkel, legelőkkel, szőlőkkel, lakott területekkel, értékekkel.

Egységes álláspontként fogalmazódott meg a Soproni – hegység Naturpark megvalósításának gondolata, melyhez első lépésként létre kell hozni az egyesületet. Az egyesület alapító tagjai az érintett önkormányzatok, cégek és non-profit szervezetek. Az egyesület tagjai kezdetben egységes részvételi díjat fognak fizetni a felmerülő költségek fedezésére, amit településenként az alakuláskor 10 Ft/lakos összegben határoztak meg.

A Soproni-hegység Naturpark létrehozása Harkának érdeke, mert ezzel nagy lehetőségek nyílnak a turizmusba való bekapcsolódásunkon keresztül. Nem a község mai lakosain múlik, de községünk nem rendelkezik olyan hagyományokkal, amelyeket ki tudnánk használni mások idecsalogtatására, egyedi értékeink bemutatására, ami egyben anyagi forrást hozhatna, bevételeket, környezetünk fejlesztésére. Hagyományokat nekünk most kell megteremtünk. Fel kell tárnunk és mások számára is hozzáférhetővé kell tenni olyan múltbéli értékeket, amelyek csak nálunk, a mi környezetünkben találhatóak. Olyanokat, amelyek most megtalálhatók saját környezetünkben. Ehhez minden lehetőséget meg kell ragadnunk, melyeken keresztül hozzájuthatunk anyagi forrásokhoz. Ugyanis a Soproni-hegység Naturpark megvalósítása után lehetőségünk lenne a Burgelandsban már működő, illetve most kialakítandó naturparkokkal közös programok, fejlesztések megvalósítására is.

Mivel tudunk mi hozzájárulni a Soproni Naturparkhoz?

- gyalog- és kerékpárturizmus (eddig más elképzelésekkel összekapcsolva),
- lovaglós túra (harkai és közeli lakosok adta lehetőségekkel),
- fás legelő bemutatása (ez egy óriási érték, Európában csak mesterségesen található),
- Istenszéke (a gyalog és kerékpárturizmussal összekapcsolni),
- borostyánkőút (nyékiekkel közösen feltárva és látványossággá téve),
- díjnyertes boraink reklámozásával,
- stb. (ebbe a még szunnyadó ötleteket értem, melyek majd előbukkannak)

Vanyek Sándor: Harka község **Önkéntes Tűzoltó Egyesületének (ÖTE) közgyűlése**

2004. február 20-án tartotta éves közgyűlését az Önkéntes Tűzoltóegyesületünk, melyről rövid tájékoztatóval számolok be kedves olvasóinknak.

A 27 fős tagságunk közül 20 fő volt jelen. A közgyűlésen a 2003.évi költségvetés beszámolója, a 2004.évi költségvetés tervezete és a vezetőség bővítése volt a téma. A beszámolóban a pályázaton nyert támogatási összeg felhasználásáról adtunk tájékoztatást. Ismertettük a képviselő – testület ülésén tárgyalt 6 évet átfogó tevékenységünket, az elmúlt 6 év tüzeseteit, ill. a tüzesetekben való részvételi arányokat. Összesen 24 tüzeset elhárításában és egy műszaki mentésben vett részt az egyesület. Két esetben (1998-ban és 1999-ben 1 – 1 alkalommal) téves riasztásra is kivonultunk.

Horváth István parancsnok köszönetet mondott a Nyéken megrendezésre került tűzoltó bemutatón való részvételért, majd tájékoztatta a jelenlévőket, hogy ebben az évben június 26-án Harkán kerül megrendezésre a tűzoltó területi verseny, amire a felnőtt csapat mellett egy ifjúsági csapattal is szerepelni szeretnénk.

Dr. Hargitai László meghívott, a képviselő-testület nevében köszönetet mondott a Tűzoltó Egyesületnek, egész éves munkájukért, és a tűzoltó versenyen, tűzoltó bemutatón való részvételért, valamint az elért eredményekért. Tájékoztatta az egyesület tagjait a tűzoltó verseny megtartásához szükséges költségvetési tervezetről.

Kovács Szilvia a 2003.évi költségvetésről tartott beszámolót és ismertette a 2004.évi költségvetés tervezetét. Az ÖTE tagsága a 2003. évi beszámolót, ill. a 2004. évi költségvetést e g y h a n g ú l a g elfogadta.

Horváth István parancsnok az utánpótlás biztosítására két fiatal Horváth Zsolt, és Kovács György bevonását javasolta a vezetőségbe. A bővítéssel a tagság egyhangúlag egyetértett. Elfogadta Kovács Szilvia megbízását is gazdasági vezetőnek, -amit társadalmi munkában kell ellátnia- Szabóné Molnár Judit helyett.

Egyéb témaként tájékoztattuk tagjainkat arról, hogy új pólókat vásároltunk, melyre az ÖTE címet szeretnénk rányomtatni a versenyig.

Megegyeztünk a Locsolóbál időpontjában és a zenekarban. A bált április 11-én rendezzük, melyre ez úton is mindenkit szeretettel meghívunk. A jó hangulatot garantáljuk.

SULIFOCI

Március 6-án szombaton Sopronban, a Gárdonyi Géza Általános Iskolában labdarúgó teremtorán vettünk részt két csapattal, és kisebb szurkolótáborral. A tornán Ágfalva, Fertőrákos, Harka és Nagycenk csapatai mérték össze erejüket. A 3 - 4. osztályos csapatunk tagjai: Bogdán Tamás; Folstner Gergő; Gerencsér Ákos; Kiss Ádám; Molnár Bence; Nagy Bálint; Pócza Szabolcs; Tautz Szilveszter. A felsőseinké: Csapó Flórián; Gyurasits József; Hargitai Attila; Jedi István; Károlyi Horváth Rezső; Molnár Dávid; Rokob Gábor; Sashalmi Tibor; Takács József.

Küzdelmes, de sportszerű játékkal mindkét korosztályban a harmadik helyezést értük el. Külön öröm számunkra, hogy a "legjobb mezőnyjátékos" a 3 - 4. osztályosoknál és a felsősöknél is a mi játékosaink közül került ki. A 3 - 4. osztályosoknál Kiss Ádám, a felsősöknél Gyurasits József kapta meg ezt a címet.

Haris Vincéné:

NYUGDÍJASOK KLUBJA programjai

március 9 (kedd) 18 óra: Képek Kossuth Lajos életéből

április hónapban tervezett programok:

Gyógynövények, gyógyteák címmel Hársné Unger Klára gyógyszerésznő előadása

A műemlék katolikus templomunk képekben (kiállításal egybekötött történeti előadás)

Fontosnak tartom kihangsúlyozni, hogy a klubba ezután is minden harkai, érdeklődő nyugdíjast szívesen látunk.

Az összejevetelek időpontja: minden kedden, 17 órától. Helye: a tűzoltó oktató terem (Nyéki u. 32.)

HARKAI PROGRAMOK

2004. március -április hónapban

március 16 – 28 –ig közkívánatra ismét látható **PANTZER GERTRUD (Trudi tanító néni) emlékkiállítás**a a tűzoltó oktatóteremben.

Nyitva: hétfőtől – péntekig 16 – 17, szombaton és vasárnap 10 – 12 és 15 – 17 óra között

március 12. (péntek) 12 óra

Megemlékezés 1848. március 15 – re, a Kultúrházban (Az Általános Iskola tanulóinak műsora)

március 15. (hétfő) 10 óra

Nemzeti ünnepünkön koszorúzás és méceses gyűjtás a kopjafánál

március 29. (hétfő) 16 óra

Nyilvános képviselő-testületi ülés

április 11. (vasárnap) 30 órától

Locsoló Bál (tűzoltóink bálja)

április 30. ((péntek)

Óvodások majálisa

FELHÍVÁS (ISMÉTLÉS)

Mi, a harkai Óvoda és Általános Iskola kislányai és kisfiúi, kérjük az adózó néniket és a bácsikat, a szüleinket és a nagyszüleinket, a községünk vállalkozóit, hogy személyi jövedelemadójuk 1%-át ebben az évben is a mi alapítványunknak ajánlják fel.

Annak érdekében, hogy az ezzel kapcsolatos adminisztratív munkát megkönnyítsék, rövidesen –éppen úgy, mint azt egy évvel ezelőtt tették–, tanáraink és az óvó nénik levéllel fogják megkeresni önöket, melynek mellélete lesz egy-egy rendelkező nyilatkozat, amit majd a személyi jövedelemadó bevallással együtt kell az APEH-nak elküldeni. Támogatásukat előre is megköszönjük.

A HARKAI ISKOLÁÉRT ALAPÍTVÁNY adószáma: 18538397 – 1 – 08

A HARKAI ÓVODÁÉRT ALAPÍTVÁNY adószáma: 18538407 – 1 – 08

Szabó Károly: **A Csapó testvérek aranyos titkai**

A Csapó testvérek sportsikereiről tulajdonképpen már évek óta tudunk, többek között megyei újságokból is. A közelmúltban egy jó ismerősömtől tudtam meg egészen véletlenül, hogy Csapó Flórián, a harkai általános iskola egyik tanulója 2003-ban

cselgáncsban, súlycsoportjában az országos második helyet szerezte meg. Az újságot szerkesztő társaimmal úgy gondoltuk, hogy ezt a nem mindennapi sportteljesítményt hírül adjuk a Harkai Hírmondóban is. Aztán újragondoltuk, és úgy döntöttünk, hogy egy rövid információ helyett inkább riportot készítünk a fiúkkal, és a közös beszélgetés eredményét megosztjuk kedves olvasóinkkal is.

Otthonukban Flóriával kezdem a tere-ferét – a vendégnek kijáró kávé kortyolgatása közben – aki kérdésemre magyarul kezd tulajdonképpen mi fán is terem ez a cselgáncs vagyis judo. Ki tudja, talán egyszer én is belevágok. Időközben bejön a szobába bátyja, Győző is, aki hasonló sikerekkel büszkélkedhet, így hát ketten próbálják belém sulykolni a sportág tudnivalóit, nehézségeit, örömeit. Természetesen adódnak véleménykülönbségek, így van ez rendjén, és akkor édesapjuk, aki szintén a Győző nevet viseli, bölcsen eldönti a vitát. Így aztán négyesben folytatjuk tovább a kedélyes csevegést. Így megtudom, hogy a cselgáncsozót az övének színe minősíti, a kezdő fehér övtől el lehet jutni a citromsárga, narancssárga, zöld, kék, barna után a fekete övig. A további minősítést már a danok számával határozzák meg. Bevezetnek a különböző fogások rejtelmébe a yukától az ypponig. A mérkőzéseket három bíró felügyeli: egy középen, kettő pedig átlósan a két sarokban figyeli a cselgáncsozó feleket. Győző, aki már kilenc éve judózik, mivel energikus, mozgékony kisfiú volt, szülei úgy vélték a sportolás jó hatással lesz rá és beíraták a Soproni Judo Klubba. Flórián öt évvel ezelőtt elkísérte bátyját az edzésekre, ahol maga is kipróbálta ezt a játékot s a nagyon tehetséges gyerek az edzők invitálására azóta is űzi ezt a sportágat. Hetenként három tréningen vesznek részt, bizony időnként komoly, kemény edzésekben van részük. Edzőikről, Nagy Zoltánról és Barasits Györgyről tisztelettel és szeretettel beszélnek. Előkerülnek az oklevelek: Győző, aki zöld öves büszkén mutatja a III. Kyu fokozatot bizonyító diplomáját. Flórián koránál fogva is narancssárga övet visel és a diplomáján a IV. Kyu fokozat olvasható. Éremekből aztán becsülettel „bevásároltak” mindketten. Győző akkurátusan meg is számolja csillogó nyereségeit: 16 arany, 2 ezüst és 1 bronzérem kerül az asztalra egymás mellé.

- Ezt a 7-8 érmet – mondja vállát vonva – nem is számolom bele, ezeket csak kisebb versenyeken nyertem. Hasonló arányt mutat öccse éremgyűjteménye is. Néhány helyszínen, ahol ezt a sok elismerést kapták: Diákolimpia (Veszprém, Ajka), Nemzetközi Kupaverseny (Mosonmagyaróvár, Bécs, Eisenstadt), Országos Bajnokság (Debrecen, Gödöllő), Kupaversenyek (Paks, Szombathely). A pontszerző versenyeket Levélen rendezik. Alkalmanként 400-500 ifjú versenyző is szőnyegre lép az aranyéremért. A különböző versenyek nagyon megviselik, próbára teszik a kis sportolók türelmét, állóképességét, hiszen verseny napján sokszor reggel hattól este hétig talpon vannak, nem beszélve egy többnapos debreceni „kirándulásról”. Sajnos a judo is a mostoha, pénzhiányban működő sportok közé tartozik, így a költségekből sok hárul a családi kasszára is. Csak érzékeltetésül mondják el, hogy a cselgáncshoz szükséges öltözközéshez 30ezer Ft körüli áron lehet hozzájutni. A tavalyi Országos Bajnokság döntőjéről faggatom Flórit, aki akkor a 2. Helyezést kudarcként élte meg.

Nekem kellett volna megnyerni azt a mérkőzést, de a bíró csalat, elcsalta a meccset, mondja őszintén egy kamaszodó fiú lázadásával. Az igazságtalanság mély nyomot hagy mindenki lelkében, egy tizenéves gyereknel ez többszörös erővel jelentkezik. Flórián akkor csak úgy tudta lecsillapítani háborgó lelkét, hogy eredményhirdetésekor bedobta övét a szőnyegre, ezzel a mozdulattal jelezve, hogy nem ért egyet a bírói döntéssel. A bíró a szabályzat értelmében ezért megintéssel büntette a fiatal versenyzőt, de ez már jogos volt, hiszen az övedobás fegyelmi vétségnek minősül.

Beszélgetésünk vége felé már a közeljövő terveit osztják meg velem. Győző bizonytalan, hogy kitart-e a cselgáncs mellett. Mint mondja ebben része van a soproni judo áldatlan körülményeinek is, de azért szigorúan jár még a heti 3 edzésre. Flórián egyetlen rövid mondatba tömöríti jövődi elképzeléseit: „Kovács Antal akarok lenni!” *Kovács Antal a hazai judo-sport egyik legismertebb tekintélye, világ- és olimpiai bajnok.*

Mielőtt elköszönnénk, a két erőből duzzadó testvér már a szobaajtó előtt cselgáncsosan, de igaz csak játékból, nekiesik egymásnak, hiszen egy órán keresztül csak ücsörögtek és beszélgettek. A család fő parancsoló szavára aztán abbahagyják egymás dögönyözését. Bizony, így van ez! Szót kell fogadnia és néha fegyelmeznie kell magát még egy országos 2. helyezett judosznak is.

Apropó! E cikk szerzője a nagy beszélgetés hevében megfeledkezett az etikett egy fontos szabályáról, elfelejtett gratulálni a két judos testvérnek, Győzőnek és Flóriánnak. Kihhasználva az újság adta lehetőséget, innen gratulálok nekik és további sikereket kívánok nekik a Harkai Hírmondó olvasói nevében is.

HARKAI HÍRMONDÓ

Kéthavonként, 400 példányban megjelenő, térítésmentes lap, a harkai lakosok tájékoztatására.

Kiadja: a Harkai Önkormányzat

Szerkesztő: Dr.Hargitai László és Szabó Károly

Felelős kiadó: Rombai László polgármester